

DBAJMY O SIEBIE NAWZAJEM!

Dziękujemy za dotychczasową dyscyplinę w przestrzeganiu zasad bezpieczeństwa w związku z Covid-19 i prosimy o jej dalsze utrzymywanie.

MASECZKI

Do kościoła wchodzimy i poruszamy się w nim wyłącznie w maseczkach lub przyłbicach, z zasłoniętymi ustami ORAZ nosem.
Dotyczy to również momentu przystępowania do spowiedzi.

KOMUNIA ŚWIĘTA

Przyjmujemy Komunię świętą na dłoń (podchodząc do kapłana wyciągamy wyraźnie przed siebie obie dłonie, lewa dłoń na wierzchu, a prawa pod spodem, "płasko", bez rękawiczek; spożywamy Hostię od razu przy kapłanie, nie odchodzimy z Komunią; zwróćmy uwagę na to, czy na dłoniach nie zostały nawet najmniejsze okruszki Najświętszego Sakramentu – należy je ze czcią spożyć). W takiej formie udzielamy Komunii w pierwszej kolejności; osoby chcące przyjąć Komunię świętą do ust mogą to uczynić na końcu, po prawej stronie prezbiterium; w każdym przypadku prosimy o zachowanie jak największej czci i szacunku dla Najświętszego Sakramentu.

DŁONIE

Dezynfekujemy dłonie – przy wejściach i konfesjonałach znajdują się odpowiednie preparaty.

ODLEGŁOŚCI

Zachowujemy bezpieczne odległości – zarówno w ławkach, w procesji do Komunii, jak i w kolejce do konfesjonałów.

Słowa Ewangelii według młodych

Dziecko Boże

Ty jesteś moim Synem umiłowanym, w Tobie mam upodobanie.

Najważniejszym wydarzeniem mojego życia jest chrzest. W momencie, gdy ksiądz polewał moją głowę wodą, stałem się synem Boga. Od tamtej pory mogę mówić do Niego „Ojcze”, mogę zawsze liczyć na Jego pomoc i ojcowską miłość. Od chwili chrztu mój Boski Ojciec mnie wychowuje i prowadzi do szczęścia, jakim jest życie z Nim w niebie. Będąc dzieckiem nie zdawałem sobie sprawy, że ten sakrament dał mi możliwość życia wiecznego. Właśnie wtedy umarł „stary człowiek” – przypisany do mnie grzech został starty, a narodził się nowy człowiek – dziecko Boże. Od tamtej chwili Bóg codziennie mówi mi, jak mnie kocha. On ma we mnie upodobanie! Podoba Mu się to, jaki jestem. Czy to nie wspaniałe, jak Bóg kocha swoje stworzenie? Jak się z niego cieszy? Nie muszę interesować się opiniami innych, nie muszę sam krytycznie oceniać siebie. Sam Bóg mnie kocha. Jestem synem wszechmogącego, wielkiego Boga! Dziękuję Ci, Panie, za moich rodziców, którzy chcieli, żebym został ochrzczony.

Michał Sikora

Z życia duszpasterstwa młodzieży

Jednym z naszych wspólnotowych zwyczajów jest celebrowanie nabożeństwa pokutnego. Przeżywamy je dwa razy w roku – przed Wielkanocą i Bożym Narodzeniem. Spotykamy się w kościele, by w świetle Słowa Bożego, po wspólnotowym rachunku sumienia i spowiedzi powszechnej, podczas adoracji Najświętszego Sakramentu, przystąpić do sakramentu pokuty i pojednania. Jest to dla nas bardzo ważne spotkanie, ponieważ uświadamiamy sobie na nim, że każdy grzech każdego z członków wspólnoty wpływa na funkcjonowanie całości i przyczynia się do osłabienia więzi w grupie. Chcemy więc – poprzez trudne doświadczenie prawdy o swoim grzechu – oczyścić pragnienie wspólnego i radosnego podążania drogą zbawienia.

Natalia Gron

PIERWSZE CZYTANIE

Z Księgi proroka Izajasza
Iz 55, 1-11

Tak mówi Pan: «Wszyscy spragnieni, przyjdźcie do wody, przyjdźcie, choć nie macie pieniędzy! Kupujcie i spożywajcie, dalejże, kupujcie bez pieniędzy i bez płacenia za wino i mleko! Cemu wydajecie pieniądze na to, co nie jest chlebem? I waszą pracę – na to, co nie nasyci? Słuchajcie Mnie, a jeśli będziecie przysmaki i dusza wasza zakosztuje tłustych potraw. Nakłońcie uszu i przyjdźcie do Mnie, posłuchajcie mnie, a dusza wasza żyć będzie. Zawrę z wami wieczyste przymierze; niezawodne są łaski dla Dawida. Oto ustanowiłem go świadkiem dla ludów, dla ludów wodzem i rozkazodawcą. Oto zawezwiesz naród, którego nie znasz, i ci, którzy cię nie znają, przybiegną do ciebie ze względu na Pana, twojego Boga, przez wzgląd na Świętego Izraela, bo on ci dodał chwały. Szukajcie Pana, gdy się pozwala znaleźć, wzywajcie Go, dopóki jest blisko! Niechaj bezbożny porzuci swą drogę i człowiek nieprawdy swoje knowania. Niech się nawróci do Pana, a Ten się nad nim zmiłuje, do Boga naszego, gdyż hojny jest w przebaczeniu. Bo myśli moje nie są myślami waszymi ani wasze drogi moimi drogami – mówi Pan. Bo jak niebiosy górują nad ziemią, tak drogi moje – nad waszymi drogami i myśli moje – nad myślami waszymi. Zaiste, podobnie jak ulewa i śnieg spadają z nieba i tam nie powracają, dopóki nie nawodnią ziemi, nie użyźnią jej i nie zapewnią urodzaju, tak iż wydaje nasienie dla siewcy i chleb dla jedzącego, tak słowo, które wychodzi z ust moich, nie wraca do Mnie bezowocne, zanim wpierw nie dokona tego, co chciałem, i nie spełni pomyślnie swego posłannictwa».

PSALM RESPONSORYJNY

Iz 12, 2. 3 i 4bcd. 5-6 (R.: por. 3)

Będziecie czerpać ze źródeł zbawienia

Oto Bóg jest moim zbawieniem! *
Jemu zaufam i bać się nie będę.
Pan jest moją pieśnią i mocą, *
i On stał się moim zbawieniem.

Będziecie czerpać ze źródeł zbawienia

Wy zaś z weselem czerpać będziecie wodę *
ze źródeł zbawienia.
Chwalcie Pana, wzywajcie Jego imienia!
Ukażcie narodom Jego dzieła, *
przypominajcie, że Jego imię jest chwalebne.

Będziecie czerpać ze źródeł zbawienia

Śpiewajcie Panu, bo czynów wspaniałych dokonał! *
I cała ziemia niech o tym się dowie.
Wznosć okrzyki i wołać radośnie, miesz-
kanko Syjonu, *
bo wielki jest wśród ciebie Święty Izraela.

Będziecie czerpać ze źródeł zbawienia

DRUGIE CZYTANIE

Z Pierwszego Listu Świętego Jana
Apostoła
1 J 5, 1-9

Najmilsi: Każdy, kto wierzy, że Jezus jest Mesjaszem, z Boga się narodził; i każdy miłujący Tego, który dał życie, miłuje również tego, kto życie od Niego otrzymał. Po tym poznajemy, że miłujemy dzieci Boże, gdy miłujemy Boga i wypełniamy Jego przykazania, albowiem miłość względem Boga polega na spełnianiu Jego przykazań, a przykazania Jego nie są ciężkie. Wszystko bowiem, co z Boga zrodzone, zwycięża świat; tym właśnie zwycięstwem, które zwyciężyło świat,

jest nasza wiara. A któż zwycięża świat, jeśli nie ten, kto wierzy, że Jezus jest Synem Bożym? Jezus Chrystus jest tym, który przyszedł przez wodę i krew, i ducha, nie tylko w wodzie, lecz w wodzie i we krwi. Duch daje świadectwo, bo duch jest prawdą. Trzej bowiem dają świadectwo: duch, woda i krew, a ci trzej w jedno się łączą. Jeśli przyjmujemy świadectwo ludzi – to świadectwo Boże więcej znaczy, ponieważ jest to świadectwo Boga, które dał o swoim Synu.

AKLAMACJA

(J 1, 29)

Alleluja, alleluja, alleluja

Jan zobaczył podchodzącego ku niemu Jezusa i rzekł do Niego:
«Oto Baranek Boży, który gładzi grzech świata».

Alleluja, alleluja, alleluja

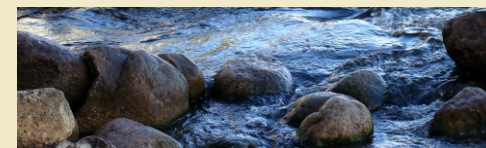
EWANGELIA

Mk 1, 7-11

Słowa Ewangelii według Świętego Marka

JAN CHRZCICIEL tak głosił: «Idźcie za mną mocniejszy ode mnie, a ja nie jestem godzien, aby schyliwszy się, rozwiązać rzemyk u Jego sandałów. Ja chrzcilem was wodą, On zaś chrzcić was będzie Duchem Świętym». W owym czasie przyszedł Jezus z Nazaretu w Galilei i przyjął od Jana chrzest w Jordanie. W chwili gdy wychodził z wody, ujrzał rozwierające się niebo i Ducha jak gołębicę zstępującego na Niego. A z nieba odezwał się głos: «Ty jesteś moim Synem umiłowanym, w Tobie mam upodobanie».

Jan Chrzciel - imię *Jan* pochodzi od hebr. imienia *Jo-chanan*, oznaczającego „Jahwe okazał łaskę”. Przydomek Chrzciel, mający swój źródłosłów w słowie „chrzcic” pochodzi od greckiego słowa *baptizein*, i oznacza: zanurzać, nasączać, zamaczać. Jednak to greckie słowo ma w sobie głębsze znaczenie, niż polski odpowiednik. Zanurzanie bowiem, o którym mowa, dokonuje się w taki sposób, że to, co jest zanurzane, nabiera cech tego, w czym jest zanurzane.

#ludzieCONCORDII

Michał

Concordia (czyli *serca razem*), pokazuje mi, co tak naprawdę znaczy stanowić jedność. To tutaj zaczyna się dla mnie doświadczenie prawdziwej jedności z Chrystusem. Wspólnota to miejsce, w którym wszyscy skupiamy się wokół Boga, by tworzyć jedność z Nim i między sobą. Właśnie tutaj nauczyłem się żyć pełnią życia i robić wszystko na chwałę Boga. Dopiero w tym miejscu zacząłem dojrzywać jako chrześcijanin, a członkowie wspólnoty, będący jak rodzina, skutecznie mi w tym pomagają. Najpiękniejsze jest to, że tych wszystkich cudownych ludzi łączy żarliwa miłość do Chrystusa. Jestem wdzięczny Bogu, że przez mojego przyjaciela przyprowadził mnie do *Concordii*. Dzięki temu czuję się niezastąpioną częścią wielkiej i pięknej rzeczywistości, jaką jest wspólnota.

